

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 26/2024
01.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Александра Степановића и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и других, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Вићентија Даријевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 577/23 од 25.10.2023. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 416/23 од 21.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 01.02.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Вићентија Даријевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 577/23 од 25.10.2023. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 416/23 од 21.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К 577/23 од 25.10.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, за које му је суд претходно утврдио казне затвора у трајању од по шест месеци, и осудио га на јединствену казну затвора у трајању од десет месеци. Истом пресудом, суд је одредио да ће се изречена јединствена казна затвора извршити тако што ће је окривљени, уз примену електронског надзора издржавати у просторијама у којима станује, које не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, с тим да ће суд, уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора, одређујући на основу члана 63. КЗ да се „време које је окривљени провео у притвору почев од 21.09.2023. године па док притвор буде трајао урачунава у време изречене казне затвора“. Окривљеном је, на основу члана 89а КЗ, изречена мера безбедности забрана

приближавања и комуникације са оштећеном у трајању од једне године тако што му је забрањено да се оштећеној ББ приближи на мање од 100 метара „у простор око места њеног становања“, да је даље узнемирава, „састаје се“ и комуницира са њом. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка ближе наведене у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Кж1 416/23 од 21.11.2023. године усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Зрењанину па је пресуда Основног суда у Зрењанину К 577/23 од 25.10.2023. године преиначена у делу одлуке о кривичној санкцији „тако што се окривљеном АА за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ утврђује казна затвора у трајању од једне године, па се окривљени АА на основу члана 60. став 2. тачка 2. КЗ осуђује на јединствену казну затвора у трајању од једне године и пет месеци“. У преосталом непреиначеном делу пресуда Основног суда у Зрењанину К 577/23 од 25.10.2023. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Вићентије Даријевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) и став 2. тачка 1) ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, „укине пресуду Вишег суда у Зрењанину Кж1 416/23 од 21.11.2023. године и предмет врати на поновно одлучивање том суду или преиначи пресуду Вишег суда у Зрењанину Кж1 416/23 од 21.11.2023. године тако што ће одбити жалбу Основног јавног тужиоца у Зрењанину и потврдити пресуду Основног суда у Зрењанину К 577/23 од 25.10.2023. године“.

Врховни суд је примерке захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ, и смислу члана 490. ЗКП одржао седницу већа, о којој, сходно члану 488. став 2. ЗКП, није обавестио Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Вићентије Даријевић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП истичући да радње за које је окривљени оглашен кривим не садрже законска обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ нити било ког другог кривичног дела. Опис кривичног дела у изреци првостепене пресуде, према наводима захтева, не садржи умишљај, чије постојање бранилац доводи у везу са битно смањеном урачунљивошћу окривљеног, која је последица употребе алкохола и марихуане, сматрајући да такво стање свести, не може подразумевати кривицу.

Изнете наводе захтева, којима бранилац указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни суд оцењује као неосноване.

Из списка предмета произилази да се у радњама окривљеног АА, описаним у изреци првостепене пресуде, стичу сва субјективна и објективна обележја кривичног

дела кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које је, између осталог, оглашен кривим.

Способност окривљеног да схвати свога дела и могућност да управљања својим поступцима, биле су битно смањене, што је у изреци првостепене пресуде наведено уз опис узрока (употребе алкохола и марихуане) који су окривљеног довели до таквог стања. У том смислу, битно смањено урачунљиво лице је урачунљиво, обзиром да способности сватања значаја дела и могућност управљања поступцима нису искључене већ битно умањене, па овакво стање, супротно мишљењу браниоца, не искључује кривицу, као конститутивно обележје кривичног дела.

У конкретном случају, сва обележја кривице (урачунљивост, умишљај и свест о противправности) описана су у изреци првостепене пресуде, укључујући и (директан) умишљај окривљеног, па Врховни суд налази да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП из ког разлога су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Вићентија Даријевића, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи да је изрека првостепене пресуде нејасна и тако, по оцени овог суда, указује на наразумљивост изреке пресуде, односно на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, на коју суштински указује и делом навода којима образлаже повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, због које такође подноси захтев. Осталим наводима захтева у којима, супротно чињеничним утврђењима нижестепених судова, истиче да није доказано да је окривљени извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, бранилац окривљеног указује на повреду закона из члана 440. ЗКП, коју Врховни суд није разматрао обзиром да повреда закона из члана 440. ЗКП и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП не представљају законске разлоге за подношење овог ванредног правног лека, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Захтев за заштиту законитости бранилац окривљеног подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП. Међутим, образлажући разлог за изузеће судија Браниславе Сурле и Љиљане Аћимовић, које су учествовале у доношењу побијане другостепене пресуде Вишег суда у Зрењанину Кж1 416/23 од 21.11.2023. године, бранилац окривљеног АА изражава сумњу у њихову непристрасност јер су наведене судије претходно, у истом кривичном поступку, учествовале у одлучивању о жалбама изјављеним на решење о продужењу притвора првостепеног суда и то у решењу Кж2 540/23 од 03.11.2023. године.

На изнет начин, не дајући у захтеву разлоге за обавезно изузеће судија који су такстативно наведени у члану 37. став 1. тачка 4) ЗКП, бранилац окривљеног, према налажењу Врховног суда, заправо указује на повреду закона из члана 37. став 2. ЗКП, која не представља обавезан разлог за изузеће, па према томе, ни битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, а сама за себе не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, у смислу члана 485 став 4. ЗКП, па се овај суд није упуштао у њено разматрање.

Врховни суд се није упуштао у разматрање преосталих навода захтева за заштиту законитости налазећи да бранилац окривљеног АА само формално истиче

повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека. Наиме, наводима да другостепени суд није правилно одмерио казну окривљеном с обзиром на околности које утичу да казна буде већа или мања и да је пропустио да у изреци своје пресуде одлучи о урачунавању притвора, бранилац окривљеног, према налажењу овог суда, суштински указује на повреду закона из члана 278. и 441. став 1. ЗКП, које не представљају разлоге из члана 485. став 4. ЗКП због којих је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

Бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП међутим, у захтеву не образложе у чему се конкретна повреда састоји, па Врховни суд ову повреду закона није разматрао обзиром да захтев у овом делу нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из свих изнетих разлога, Врховни суд налази да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Вићентија Даријевића, па је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић